

bærer han et Honorar paa 1,020 Kr., og lægger han det til sin Pension, sidder han som afgaaet Kaptajn af Linien og Kaptajn af Reserven med en samlet Indtægt fra Statskassen af 3,820 Kr. Denne Indtægt nyder han uden at behøve at rette en Skagle, undtagen den lille Tid de seks Dages Værtshusholdermanøvrer varer. Hvis Kaptajnen er mere ærgerrig og vil være Oberstløjtnant i Reserven, bevares, saa staaer Pladsen aaben for ham i saa Henseende, og saa faar han et Honorar paa 1,500 Kr., saa han kommer op paa en Indtægt af 4,300 Kr., det vil sige 100 Kr. mere, end da han gjorde Tjeneste i Linien som Kaptajn. Og disse Folk, der er saaledes situerede, og for hvem der ved den nye Hærorganisation, vi fik i 1909, blev skabt tilstrækkeligt af Stillinger med Honorar, der kunde oppebæres i Tilslutning til deres Lønninger, disse Mennesker, der er mere begunstigede end nogen som helst anden Samfundsklasse her i Danmark, der er en særlig privilegeret Klasse, som har en udmærket Løn, saa længe de kan bestille noget, og som ogsaa er udmærket godt stillede, naar man mener, de ikke bør beholde deres Stilling længere, fordi de bør give Plads for andre, der ogsaa skal have gode Pladser, disse Mennesker skal skaanes for Skat! Det er ganske meningsløst, og derfor kan jeg fuldstændig støtte dette Lovforslag og ønsker, man kan gaa ind paa at give det en saadan Behandling, at der bliver noget ud af det. Det ærede Medlem fra Fredericia syntes, at Udvalget havde arbejdet upaaklageligt. Ja, det er jo relativt, hvad man kalder upaaklageligt Arbejde. Det var et upaaklageligt Arbejde, for saa vidt dets Resultat maatte blive dette, at der ikke kom noget ud af det hele, men det kalder jeg ikke et upaaklageligt Arbejde. Jeg vil ønske, at dersom der bliver nedsat et Udvalg om denne Sag i Aar, vi saa kan komme til et Resultat, der nogenlunde kommer til at svare til Anstrengelserne; men at Anstrengelserne ogsaa maa blive en lille Smule større end i sidste Rigsdagssamling.

Indenrigsministeren (Jensen-Sønderup):

Det ærede Medlem fra Næstved (Andreasen), der er Ordfører for Forslagsstillerne, siger, at Indenrigsministeren maa jo

vide, at der stilles ret store Krav til Byerne, naar de skal have Indkvartering. Ja, det ved jeg udmærket godt. Jeg ved f. Eks., at efter de Beregninger, der er foretagne i Henhold til den fulgte Praksis, vil Holbæk faa en direkte Udgift til Garnisonen paa 13,900 Kr. med et rundt Tal. Nu har jeg ikke i de faa Minutter, der er gaaede, kunnet faa oplyst, hvor høj Ligningsprocenten er i Holbæk; men derimod kunde jeg i den Tid lave et lille Regnestykke, der viser, at hvis de 277,000 Kr., jeg før nævnede, er skattepligtige alle sammen — hvad jeg altsaa forvarer mig mod at fastslaa, men foreløbig kan vi jo gaa ud fra, at de bliver beskattede alle sammen —, og man saa gaar ud fra, at Ligningsprocenten er 7, altsaa 5 pCt. mere end de nuværende 2 pCt., saa bliver disse 5 pCt. af de 277,000, som det ærede Medlem kan regne sig til, næsten 13,900 Kr., i hvert Fald 13,850. Med andre Ord, denne Lov vilde i Virkeligheden fuldstændig ophæve de gældende Regler om Indkvartering, hvorefter Byerne skal yde et vist Beløb. Om man finder det retfærdigt, at Byerne skal yde et saadant, eller ikke, er en Sag for sig; men jeg har villet henlede Opmærksomheden paa, at under Forhandlingerne om denne Sag maa man erindre, at det er ikke just de paagældende Personers større eller mindre Ret til ikke at svare Skat ud over 2 pCt., det drejer sig om, men det er ogsaa hele Forholdet overfor de paagældende Byer, om man skal give dem lige saa meget i Skat af disse Personer som det, der er paalagt dem selv at svare. Dette lille Regnestykke, som jeg tilfældigvis har kunnet gøre op, fordi jeg har taget Dokumenterne vedrørende Indkvarteringsforholdene med, viser altsaa, at de paagældende Byer i Virkeligheden ikke kom til at svare noget til Indkvarteringen, hvis vi gik ind paa uden videre at vedtage dette Lovforslag. Den anden Side af Sagen, om de paagældende Personer har et Krav paa fremdeles at slippe med de 2 pCt., er en Sag for sig. Jeg har villet fremhæve den Side, der vender mod Kommunerne. Man kunde nemlig ogsaa tænke sig, at man sagde, at naar Kommunerne faar den fulde Skat, skal samtidig deres Tilskud til Indkvarteringen selvfølgelig sættes op, thi den er i sin Tid fastsat under Hensyn til, at de ikke fik mere end 2 pCt. i Kommuneskat.